

Demokratin, Så Att Säga ... (läattsinnig
om den allvarliga — politisk essay) — in
Swedish

Иванчо Йотата   Иванчо Йотата

2025-12-292025-12-29

Contents

DEMOKRATIN, SÅ ATT SÄGA ...	1
(läattsinnig om den allvarliga — politisk essay)	1
— in Swedish	1
DEMOKRATIN, SÅ ATT SÄGA ...	19
(läattsinnig om den allvarliga — politisk essay)	19
— in Swedish	19

DEMOKRATIN, SÅ ATT SÄGA ...
(läattsinnig om den allvarliga —
politisk essay)
— in Swedish

Av Jotata - Atatoj, 2021,

även känd som: Ivancho Jotata, Ochnavi Atatoj, Ivan Bugarow, Jotabash Giaurgi, Nostradamus Buladamus, och under andra klonamn

Sammanfattning: Här ger jag förklaringar på ett humoristiskt sätt, varför jag inte gillar demokratin, vad den saknar för att vara tillräckligt bra för intelligenta människor. Dessa förklaringar är mer än ett dussin, de har många gånger inte en tom sammansättning, dvs. vissa idéer upprepar sig, men på detta sätt förklaras sakerna bättre, jag har visat de olika aspekterna av detta ganska ofta missförstått socialt fenomen. Eftersom det ser bra ut långt ifrån, men bara är en vacker lögn i sin essens.

[The idea for illustration is in placing of one picture in a frame under the title and the author, which has to be square and probably 450 x 450 pixels (because I use usually 525 x 725 for the cover and then multiply by 3, when necessary). The picture is a waist portrait of young Greek woman representing Miss Democracy. She is with long straight nose, probably blond, smiling, crowned with a diadem with 6 five-rayed stars made of some light blue or green precious stone, she is clothed with a piece of cloth, fastened at the left shoulder with a golden brooch in form of a star, which leaves the right (and well formed) breast open, and on the border of this cloth, diagonally, beginning at the left shoulder and passing under the right breast, is read DEMOC(R). Then her right hand is little raised from the elbow and she holds in it a whip, while the left is nearly horizontal and with it she shows ... the sign of the fig.]

[Opening remark: I want to tell you that I do NOT know this language entirely, i.e. I have never studied it, or read in it, or spoken! All translation is done with the use of computer translators, yet ... very *carefully* and with *feeling*. This means that I have translated small portions, compared at least two input languages in dubious moments, where the languages were as follows: the original was German, then I translated alone in English, then in Italian with the use of the computer, then in Russian alone, and then in all left languages, which I hope to exceed in their number the ... dozen, using the most suitable one plus the English! How was this possible, when I don't know these languages, and especially when the text is not elementary, this is scientific (although popular) publication, and with quite long and twisted sentences?

Well, I wanted for a long time to show (to myself) that, after a quarter of a century amateur linguistic investigations, I can *understand* at least a dozen of languages in reading. Yes, and here I was reading

my *own* work in these languages, what was a big (intellectual) fun for me. I thought about practically each foreign word, given to me by the computer, for to check whether it *can* mean this or not, and this, for one thing, because these translators made quite often *big* blunders, falling into difficulty to guess the right *context* of the word or phrase (or idiom), and for another thing, in order to check myself about my guesses. I hope the result is not bad, because the topic is exceedingly important for the entire world. In this way I have fulfilled another important task, to check the suitability and easiness of practically all *contemporary European languages*. After all this long work I can definitely say that this is my swan song in the political matters.]

[Anmärkning (till den tyska varianten): Jag kommer att skriva detta material, i motsats till mitt andra material, först på tyska, så låt mig förklara varför jag har fattat detta beslut. För det *andra*, det tyska språket är bättre kvalificerat än det engelska, och jag vill också göra översättning till italienska, men jag känner inte till den senare så bra, för att göra det ensamma, och kommer att använda datoriserade översättare, bara kontrollera den färdiga översättningen (vad jag en gång redan har gjort); och hur som helst, det engelska språket är ett ... missfall mellan språken, eller hur? Och för det första vill jag förbättra min tyska, vad jag aldrig kommer att göra, förrän jag börjar tänka på tyska; ändå betyder det att jag kommer att göra fler fel än vanligt, för vad jag ber mina läsare att ursäkta. Det kanske är tillräckligt.]

Innehåll

0. Definition
1. Omöjligheten till denna lösning
2. Denna procedur används inte någon annanstans
3. Demokratin i antikens Grekland
4. Noll lösning
5. Strategiskt och taktiskt kommando
6. Stor och orimlig!
7. Det bästa ... napp för folket!
8. Det finns dålig representativitet
9. Uppdelning av makter
10. Legalitet kontra moral
11. Moralisk bild av politiker
12. Kvinnlig regering
13. Andra ögonblicket
14. Fördelar och nackdelar

15. Avslutande anmärkningar

---

0. Definition

Jag tror att det är klart vad jag menar här, men låt mig säga detta uttryckligen. Jag kommer här att tala om det utbredda under de senaste två århundradena i väst, och nu också i öst, **höger demokrati**, som skiljer sig från det antika grekiska originalet, liksom från de demokratiska *elementen* i gamla Rom eller tidigare, och mer så från vänster eller folkets demokrati. Eftersom demokratiska element tillämpades sedan urminnes tider, även mellan djuren, men detta är ännu inte demokrati. Med andra ord, kräver denna demokrati *fria val* för härskare, så att den som är mer älskad (eller mindre hatad) kommer att väljas. Och folket röstar på partier, på högt placerade personer som de inte känner, och det vanliga människor kan inte fatta ett bra beslut, för de förstår ingenting om att styra en stat, och sådana val tillämpas *ingen annanstans*, eftersom det vanligtvis krävs viss kvalifikation, och så vidare, och så vidare.

Jag har redan talat många gånger om detta, din Jotata kan inte hoppa över ett sådant intressant och missförstått fält, kan inte tillåta sig att ignorera det, och har också gjort många förslag för förbättring av regeringen (åtminstone i hans NAPUK-Parti, i Codex), men här kommer jag att diskutera detta ämne mer detaljerat och i dess fullständighet. Varför? Tja, för det finns många länder där detta inte fungerar bra, emedan (praktiskt taget) för detta ändamål de två världskrigen utkämpades, för det här är en öppen *bamboozling*-bluff, och det måste finnas någon som kommer att öppna massornas ögon. Uppriktigt sagt är jag inte den bästa, som har gjort det, det finns en person som har sagt sanningen i kortast möjliga form, och detta är den välkända Oscar Wilde, bara han har använt ordet *bludgeoning*, vilket betyder något som att slå, med en *cudgel*-påk, vad jag skulle ha ersatt med misshandel. Så han har sagt att *demokratin är Bludgeoning-släende av folket, utförs av samma folk, och i namnet på (för) igen samma folk!* (Och när jag tänker nu på frågan, varför jag inte är så smart som han, jag kan bara hitta en anledning till det, för jag är inte ... en homosexuell! Förmodligen av anledningen till att dessa människor är väldigt känsliga, för dem sex är inte en smutsig sak för spridning av däggdjur och andra bisexuella djur, men ett slags uttryck för känslor. Nåväl, detta sa man för skojs skull, men vem kan vara säker på att det inte är så med dessa människor?)

1. Omöjligheten till denna lösning

Ah, kära läsare, jag känner mig lite besvärlig för att förklara sådana elementära saker, men det beror på att vi inte gillar att ställa oss frågor, att utöva våra tänkande färdigheter är inte ett älskat tidsfördriv för oss, vi, det vill säga massorna, älskar handlingarna, inte tänkandet. Till och med jag personligen har inte ställt mig själv frågan om *valet underifrån*, förrän ibland, vid 25 års ålder, har jag hört att ett sådant val *i princip var omöjligt!* Ändå har jag mina förmildrande omständigheter, att jag helt enkelt var ... glad, för att ställa frågor till mig, och även våra val under totalitarismen var helt överflödiga, bara demonstrativa, för att parad med dem, det var inte som idag när jag har analyserat denna fråga redan 1991 - 92 och gjort mina slutsatser.

Nåväl, som det kan vara, sanningen är att för att kunna välja måste man känna till bra, inte bara ämnesområdet utan också de kandidater som tävlar, eller, som ett undantag, upprättandet av konkurrenternas överlägsenhet måste vara mycket enkelt och uppenbart. Det senare händer när en duell, också mellan djur, genomförs; och vanliga människor har, naturligtvis, ingen aning om härskande eller ekonomi eller lagar eller PR (dvs. konsten att *lura* massorna) och så vidare. Ännu viktigare här är att folket inte har tillräckligt med kunskap om kandidaterna till parlamentsledamöter, och på grund av detta kan de inte göra rätt val. Detta, vad de vet om kandidaterna, är oviktiga saker som: utseende, beteende, åthävor, sätt att tala, älskad typ av kvinnor eller män för dem, deras bilmärke, deras bekantskapskrets, politiska inriktning, men detta räcker inte för att göra ett rätt val. Och folket visar ganska ofta sina oväntade sidor, även när man har bott många år med en annan ... rumpa till rumpa (så att säga), så att väljarna i slutändan nästan alltid är besvikna.

Så det är *omöjligt* att genomföra ett kompetent val *underifrån*, eftersom väljaren måste veta *mer* än den person han väljer, att vara bättre än honom i denna mening för att kunna utföra ett kompetent val, men när han stannar under vet han nästan alltid *mindre* än den här personen! Så att valet bara är korrekt när väljaren väljer personer som stannar under honom eller när de inte överskrider honom mycket i sina förmågor, id est när de är *som honom eller sillier*. Och det är vanligtvis så gjort, det väljs olika kommittéer eller juryer, men från deras kollegor på fältet. Bara detta räcker för att stryka ut demokratin, men vi går ännu längre.

2. Denna procedur används inte någon annanstans

Tja, det här är uppenbara saker, för i varje specifik domän eller tävling finns speciellt bildade juryer; det är så i sporten, i studien, i produktionen, överallt; och om det inte är fallet med domstolsjury-

erna, beror det på att det måste tillämpas ett slags godtyckligt val, och i detta fall behövs ingen speciell kunskap. Så att denna procedur är *fel* i sin kärna, och av den anledningen tillämpades den inte under de tusen år av mänsklig historia, bara för ett par århundraden i gamla Grekland och under de senaste 1-2 århundradena. Låt mig påminna er om att när demokratin infördes i gamla Grekland av en Pisistratus, har massorna *inte* velat acceptera detta, de trodde att detta var något trick av härskarna, mer för att den här mannen var en tyrann! Därav var folket i antiken inte alls så dumt som vi nu är redo att ta, de var ännu mer *smarta* och *moraliska*, de trodde att härskandet är en viss konst, som kräver många talanger från personen, och också att demokratin är *fördelaktig för härskarna* när den tillämpades av en tyrann.

Så att vi måste tänka då och då, måste kasta blickar tillbaka i historien, och om man antar att vår historia är helt fel, och vi måste spotta på den, då kan jag ensam spotta på honom eller henne, för det här är ganska dumt beteende, vi måste hedra våra förfäder. Men poängen handlar inte bara om våra förfäder, även idag tillämpas *ren* demokrati ingen annanstans, bara vissa *element*, när valet är svårare än vanligt, när det finns många kandidater, som ett slags *godtyckligt* val, som *ytterligare* krav. Det är omöjligt att föreställa sig sådana saker som t.ex.: eleverna att välja sina lärare, eller patienterna deras läkare, eller soldaterna deras generaler, och så vidare, och om man antar att detta är möjligt, måste han, åtminstone omedvetet, anta att detta är något skämt. Ja, men vi tror, för vi är bara dumma.

3. Demokratin i antikens Grekland

Hur var det i början, ah, i det antika Grekland? Det var där vid den tiden slavsamhället, inte som mycket senare i USA, nej, ett mildare och trevligt slaveri, kan man säga, men det fanns verkligen slavar, för att vara säker. Vad betyder att det fanns starka lagar, samhället var väl utvecklat (för den tiden), folket levde förmögna, och om vi utgår från den latinska meningen att folket vill ha två saker framför allt, *panem et circenses*, eller bröd och cirkusar på svenska, så hade de tillräckligt med bröd men få cirkuser, och som ett resultat av detta var de nästan alltid missnöjda. Och den här kloka tyrannen har tänkt (enligt Jotata), att det skulle ha varit bättre om han kunde täppa deras munnen, överföra allt ansvar på deras axlar, men kunde ändå väljas, han och de andra aristokraterna, från dem. Detta var en lysande dröm, han har tänkt igenom alla detaljer, men hans dumma folk ville inte bita på det här betet, så att han har bett några av forntida vismännen (Solon, om jag inte har fel) att förklara folket, att det på detta sätt kommer att vara bättre också för dem.

Och hur var allt organiserat där? Tja, i deras Areopagus-parlament

valdes av 10 personer av var och en av de 50 så kallade *dems*-släktena (eller stora familjer), vilket gjorde 500 män (naturligtvis inga kvinnor), dessa människor har behandlat alla viktiga frågor, de var också domstolen. Observera dock att vid den tiden måste de fria männen i Aten ha varit högst 10 tusen människor, även om jag antar att deras antal inte var högre än 5000, eftersom för varje man var troligen fru och mor, ett par barn, och 5-10 slavar, så att folket, som har valt, var 1/10 av alla människor där (antar att staden har haft 50 till 100 tusen människor). Och detta ger en av tio, och även i ett släkte eller familj eller område, så att dessa män har känt varandra väl, eller sedan ha vetat vem av dem som står högre, och som en konsekvens av detta måste väljas. Detta har ingenting att göra med dagens val, där väljs en av mer än 10 tusen praktiskt taget okända människor. Ja, men trots detta ersattes utvalda personer säkert med nya, och *hela* demokratin ändrades med perioder av diktatur och vice versa! Så att man redan vid den tiden såg att *endast* demokrati *inte* är en bra lösning på regeringens problem.

4. Noll lösning

Bra, hittills har vi funnit att, på ett annat sätt, människor som *inte* *förstår* någonting, valde personer som de *inte känner*, och utöver detta kräver väljarna *inga handlingar för* någon *yrkeskvalifikation* från personerna, vad i själva verket är ett slags galenskap! I denna situation är det helt normalt att anta att en sådan lösning är omöjlig, och vi måste kasta det ur sfären av socialt regeringen utan ytterligare diskussioner. Och detta undergräver hela demokratin, för i omvänd ordning, om vi behöver vissa kvalifikationer kan detta leda till diskriminering av vissa personer (som, av olika skäl, inte har ingen kvalifikation), att känna de personer som ska väljas i en hel stat är idag direkt omöjligt, och att utbilda de gemensamma massorna inom härskande, ekonomi, och andra områden är en tydlig utopi. Så att det, som sakerna ser ut, helt enkelt inte finns något mer att göra här, och kommunisterna hade rätt när de har uppfunnit folkets demokrati! Vad som är sant, och också ... inte sant, det beror på de mål som vi har satt oss (om vad jag kommer att tala vidare).

Och vad är den en noll lösning? Med två ord, detta *är* en lösning, men som är trivial och inte intressant, och som vanligtvis inte är nödvändig för att "söka", eftersom det är uppenbart. Detta kommer från lösningen av ett linjärt homogent ekvationssystem (säg: $A_{11} \cdot X_1 + A_{12} \cdot X_2 + A_{13} \cdot X_3 = 0$, sedan $A_{21} \cdot X_1 + A_{22} \cdot X_2 + A_{23} \cdot X_3 = 0$, etc.), vilket system har alltid lösningen, där alla okända (X_j) är 0, men det finns ingen nödvändighet att verkligen söka efter den här lösningen. Detta betyder att istället för det officiella valet kan användas ett vanligt godtyckligt val, eller då kan valet göras av någon auktoriserad

instans (hur det händer när man väljer en vaktmästaregering). Ja, men om det kommer att göras, omröstningsbedrägeriet kommer att vara omöjligt, och detta är något som härskarna inte vill ha, och vi har inte heller avslutat vår utredning.

5. Strategiskt och taktiskt kommando

Hur vi redan har sett det demokratiska valet är helt olämpligt för att välja rätt personer, men trots detta används det ofta och sakerna går *inte alltid* dåligt, så att vi försöker, här och i nästa par punkter, hitta svaret på frågan: hur är det möjligt att inkompetenta personer fortfarande kan göra sitt arbete? På grund av detta är det redan dags att börja göra skillnad mellan *strategiskt* och *taktiskt* härskande (eller kommando, regering). Strategin är konsten att tillämpa sådana metoder, som leder till total förstörelse av fienden (roten här är relaterad till malningen, som i orden: *street*, estrade, slavisk 'strivam'-mala, etc.), och taktiken är konsten att få sakerna att fungera som väloljat urverk (för att säga tic-tac). Jag förklarar dessa saker för att ge dig en möjlighet att bättre förstå etymologin för dessa antika grekiska ord, men för att förenkla det, är strategen den som bara kan kräva, men inte är intresserad av om detta, vad han vill, kan göras eller inte, medan taktikern är göraren, verkställande direktören, som måste veta vad som kan göras och vad inte.

Från detta kan man komma till slutsatsen att i en familj är den födda strategen kvinnan, som bara kan vilja (säg: åtminstone tre gånger dagligen, eller så kan du lätt föreställa dig att jag inte kommer att stanna hos dig för alltid), och mannen är den födda taktikern (som vet att en gång räcker också, om han kan få det att "fungera" i minst 10 minuter, och ännu bättre 15). I Bulgarien har vi också ordspråket att mannen är huvudet, men kvinnan är nacken. Många, även jag tidigare, tycker att denna funktionsfördelning inte är nödvändig, och en person, som kan utföra båda funktionerna, är att föredra, ändå får detta inte vara så, här av psykologiska skäl, men ibland av funktionella (som det är med de två könen — detta ökar mångfalden i de kommande generationerna). Så att om vi har här någon stark funktionsfördelning skulle detta ha varit bra, men parlamentsledamöterna är för det första *inkompetenta* personer, och på grund av detta lämpar det sig bara för strateger, och, för en annan sak, när vissa av dem blir senare ministrar försöker de också utföra taktikernas funktioner, och det går ofta fel. Inom detta område måste utföras en viss bättre differentiering (med vad jag tror att hantera senare).

6. Stor och orimlig!

Här jag kommer i slutet till ovanstående titel, men vill först förklara två ögonblick som ser lite mystiska ut. Det ena är svaret på frågan: när det är så, att här människor, som inte förstår någonting, väljer personer, som de inte känner, och dessutom inte behöver några dokument för att kvalificera sig, hur är det då möjligt att de i många fall gör ett bra val, eller också, i vissa andra länder och stunder, alltid dåligt val (som t.ex. i Bulgarien)? Tja, det är bra här att förenkla lite vår fråga, och istället för parlamentsledamöter att ha ... äpplen, som placeras i en korg och ser likadana ut när de berörs med fingrarna; och då är frågan: hur kan det hända att när vi inte tittar i korgen utan bara sträcker en hand för att ta tag i ett äpple, kommer det här äpplet alltid att vara bra, respektive dåligt? Ah, detta måste vara klart, det kan bara hända då, när alla äpplen är desamma, eller hur? Och det är mer eller mindre så med våra parlamentsledamöter, det finns inga principiella skillnader mellan dem; och det finns också de partier som är viktiga, inte så mycket personerna. Men när situationen är sådan att ingen kan göra mirakel, så kommer varje utvald person att bli till slut dålig.

Och även från parlamentsledamöternas sida: hur kan det vara, så att den som råkar bli vald, kan han fullgöra sitt arbete lika bra (eller då dåligt)? Även här är svaret enkelt: när antingen arbetet är väldigt enkelt, så att var och en kan fullfölja det, eller när inte han (eller hon) ensam gör jobbet men hans underordnade (säg i ministeriet), som måste vara kompetenta personer. Så att du ser att valet inte är särskilt viktigt under demokratin; de spelar en mer inflytelserik roll över styret av staten eller regionen än den var under totalitarismen (när de *inte alls* hade någon effekt på de utvalda personerna — de skulle ha tagits i regeringen även utan val), ändå inte så stor, hur folket antar. Allt är bedrägeri och bluff (eller *bamboozling*), dessa val nedanifrån är otvivelaktigt orimliga, men just *det* är det som gör dem så stora och geniala, att ingen vanlig eller medelmåttig person skulle ha kommit på den här idén! För att du måste veta att geni förblir mycket nära dumheten. Så också här, kan en sak som *strider mot sunt förnuft* (i ett annat ljus, så att säga) bli briljant smart.

7. Det bästa ... napp för folket!

Ja, allt detta är dåligt, men det dåliga och det goda i denna värld är nära besläktade, de går hand i hand, eller, som ett välkänt ordspråk säger, till och med djävulen är inte så svart som han är målad (och då skulle jag tillägga att själva Guden inte är så vit som man tänker på Honom), och det visar sig att det i ett annat ljus inte kan se så illa ut som man skulle ha trott! Och i själva verket, demokratin är *mindre effektiv* än varje starkt centraliserat regering, det sätt på vilket valet utförs är åtminstone komiskt, politikerna är lätta att *byta*,

varje parti är *dåligt*, om det tas på lång sikt, flera åsikter *förhindrar* att rätt beslut fattas, det regerar onödigt buller överallt, och så vidare; jag skulle också säga att demokratin är medveten om att varje beslut bara är *tillfälligt*, och det *förväntar* sig detta, skulle ensamt ha hindrats om ett rätt beslut om problemen kommer att hittas (eftersom en sådan situation kommer att minska cirkuserna, därför kommer folket att bli besvikna)!

Men om vi glömmer allt detta och tittar på sakerna ur *psykologisk* synvinkel, visar det sig att massorna *gillar* detta bedrägeri, för att varje levande föremål vill lura med något som de andra föremålen runt! Ja, vi vill lura de andra och också *luras av de andra*, vad säger oss öppet det latinska ordspråket: *Mundus vult decipi!* Vi vill ljuga för varandra, och se här, demokratin kommer och ger oss denna möjlighet, detta gör oss (med undantag för mig, naturligtvis) glada, vi vill nästan omfamna henne, denna Fröken Demokrati. Jag kallar detta för att *stänga munnen* på människor, på samma sätt hur en spenabarn pacificeras med en konstgjord nippel! För, vad är syftet med en napp? Ah, dubbelsidig, för en sak att lura barnet att han (eller hon) har en riktig mammas bröst i munnen (vad här betyder att vanliga människor är de som väljer härskare och i allmänhet är viktiga), och för en annan sak, att skydda moderns bröst (här för att bevara det politiska systemet, eftersom politikerna förändras, men demokratin kvarstår). Och för att inte glömma det psykologiska ögonblicket, att folket ombads, och nu måste de uppträda bra till nästa val. Tja, snyggt genomtänkt, riktigt lysande, utmärkt bedrägeri!

8. Det finns dålig representativitet

Detta här är en sak, som om ingen märker, alla antar att det måste vara exakt så, att Folkförsamlingen (hur det kallas på bulgariska) måste väljas som församling för alla partiets anhängare, men detta är inte rätt! Det är inte rätt, för på det här sättet får vi en församling av *partier*, en stor kommitté av företrädare eller suppleanter från alla partier, och det här är *olika* saker, för att, ge ett exempel, i Bulgarien deltar i valet mindre än hälften av befolkningen, och detta redan i 20 år. Detta händer av den enkla anledningen att folket, liksom din Jotata, inte kan hitta ett lämpligt parti, som de kan ge sina röster till, men hur som helst, varför skulle dessa människor uteslutas från samhället, bara för att de inte vill delta i det här dumma spelet? Jag erkänner att det alltid kommer att finnas dumma människor, som kommer att bli glada över nya saker (när det länge är känt att det inte finns något nytt under solen), som kommer att uppmärksamma alla kommersiella annonser, eller är alltid redo, säg, att titta under locket, för att hitta ett nummer där man kan vinna något (med sannolikheten att den första juli och i mitten av Europa, i Wien, kommer ... att

börja snö) etc., det vill säga människor som är redo att delta i detta demokratiska spel, men detta betyder inte att de andra allvarligare människorna måste *diskrimineras*.

Det finns alltså två tillvägagångssätt här, antingen avstår vi från partierna, eller bygger ett *representativt urval* av befolkningen i parlamentet, eller *båda* sakerna tillsammans. Partierna är naturligtvis inte nödvändiga, det kan röstas för *personer*, och de senare kan tillhöra något parti eller inte; om detta under ett par århundraden kunde ha varit svårt att göra, så finns det inga problem idag att organisera omröstningar för hundratals eller fler personer och i ett stort land, inte vid möten och inte på en dag, men, låt oss säga, en vecka och via Internet. Då kan ett representativt urval väljas genom ett vanligt slumpmässigt val, men även med andra parametrar (som: ålder, kön, etnicitet, inkomst, etc.), och detta kommer att bli en *riktig* nationalförsamling (där t.ex., om det handlar om nuvarande Bulgarien. zigenarna måste vara någonstans omkring 25% och turkarna cirka 35%). Dessa personer får, uppenbarligen, inte styra, men för att uttrycka sin åsikt om alla viktiga frågor kommer ett sådant organ i parlamentet att vara mycket viktigt! Och då kan mycket enkelt väljas partier utifrån deras procentsats i det valda (eller slumpmässigt valda) parlamentet; jag menar *hur många* personer, och vem exakt, detta kommer att säga varje partis styrande organ. Så att dessa saker, naturligtvis, kan göras om vi bara vill ha det här.

9. Uppdelning av makter

Jag kommer här att uttrycka en lysande tanke och låta dig citera och berömma mig där du vill. Varför? Eftersom denna tanke är väldigt enkel, men jag har sett eller hört den ingenstans, jag har kommit till den ensam med hjälp av mina hjärnceller, och det är: utvecklingen uttrycks nästan alltid i någon *differentiering* av idéer eller begrepp! Okej, ur dialektikens synvinkel är detta inte en ny idé, men vem är intresserad av dialektik idag? Det var en del av kommunismen, därför måste den nu glömmas bort. Men hur som helst, jag vill säga att bara en grupp, eller församling, kammare, hus, eller hur du kallar det, i parlamentet inte räcker, det måste finnas minst två, möjligen tre eller till och med fyra kamrar i parlamentet, som måste ha olika funktioner och representera olika skikt i samhället! Och detta existerar praktiskt taget ingenstans, för den andra kammaren, där den är tillgänglig, uppfyller andra funktioner (det finns representerade etniska eller territoriella grupper, det räcker inte). Vad jag menar här är de två grundläggande grupperna, vanliga människor och härskare. Hur jag redan har noterat, väljs parlamentsledamöterna som representanter för folket, men då förvandlas de genast, som med en trollstav, och börjar skapa lagar och att härska över staten, vad gör en fullständig

mischmasch!

Mer exakt, vi måste välja personer i *Härskarnas Kammaren* sådana personer, som förstår något om att styra, som inte är, hur vi i Bulgarien säger '*Sulju och Pulju*' (mediokra och till och med dumma vanliga människor). Och inte bara något, det måste vara kompetenta personer, affärsmän, ekonomer, PR-personer, och andra specialister, och de måste väljas från specialkommissioner, *inte* från vanligt folk. Ja, det görs alltid så, i olika juryer, även den romerska påven väljs på detta sätt, detta är säkert möjligt att göra, ändå vill vi att svindeln fortsätter. Och sedan i *Folkets Kammaren*, av de vanliga människor, måste vi använda enkla (eller med givna parametrar) godtyckligt val, och välja, låt oss säga, av två personer från varje födelseår från 20 inklusive och till 70 exklusiva, om vi vill ha 100 personer där; i det här fallet är det bra om vi också har 100 personer i Härskarnas Kammaren.

Så, och hur dessa kammare fungerar bör tydligt framgå av deras namn: Härskarna måste styra eller regera, skapa nya lagar, utse ambassadörer, etc., och vanliga människor måste säga sitt ja-ord om nästan allt, annars kommer det inte att räknas som accepterat! Den felaktiga praxis, som *inte* tillämpas någon *annanstans*, att personer som deltar i något tas också i jury och ger sin mening om de färdiga resultaten, måste utvisas från det demokratiska systemet på en gång och för alltid. Ja, men ingen märker dessa saker, det är som i ... sagan om den nakna kungen, alla är förvånade över hans nya kläder, och ingen (med undantag av din Jotata, som inte publiceras i sitt land, för har studerat mycket och säger sanningen) kommer till tanken, att demokratin bara är ... *aqua nuda* (hur vi i Bulgarien gillar att säga).

10. Legalitet kontra moral

Ah, det här är en hundra år gammal fråga, som aldrig har ordnats ordentligt, för ... ja, för vi vill ha *antingen* den ena polen *eller* den andra, aldrig något från båda saker, aldrig en bra kompromissvariant, där vi kommer att ha färdiga i förväg lagar, men också en gemensam moral. Du vet säkert att religionen, som huvudbärare av moral, existerar i hundratals och tusentals år, men sedan den franska revolutionen kastas den praktiskt taget ut ur regeringen, eftersom den senare inte var religiös. Också kommunisterna (och fascisterna, tror jag) var inte heller för statligt religiöst styre, och dagens demokrati också, men människor, det är en sak om något inte officiellt krävs, men det är närvarande och används (säg, innan mer än cirka hundra år betraktades sexuellt umgänge utanför familjer som syndigt, men folket har inte upphört att copulera, eller hur?), och det är en annan sak att kasta något helt bort (hur detta hände i icke-religiösa länder,

som Bulgarien till exempel), men det är mycket bättre om vi behåller detta, men inte sprida det och varna för det (säg, vi förbjuder inte helt cigaretter eller alkoholdrycker, eller i vissa länder till och med vissa droger). Detta partiella bevarande är det svåraste, men det är fortfarande möjligt.

Vad jag menar här är att de olika religionerna bedömer på olika sätt om livet, och om vi på något sätt låter dem existera tillsammans, vad har hänt från gamla tider i vissa länder (åtminstone delvis), då kan vi göra en *sammansättning av alla religioner*, hur det kallas i uppsättningsteori, vad måste vara en ren moral! Det här är lite utopiskt, men inte helt oåtkomligt. Och hur detta än händer är det bra att sträva efter detta och att göra, om inte en ren, men delvis moralisk organ i regeringen! Jag föreslår inte att bygga någon religiös kammare i parlamentet (eftersom religionens tid är som om det gått lite; till detta tror jag att *ateismen också* är en slags religion, men detta kräver mer plats för att förklaras bättre), men att skapa en *Vises Kammare* (eller av kloka personer), som också kommer att uppfylla moraliska funktioner! Denna kammare måste utgöra den tredje makten i regeringen, som också har att säga sin åsikt om nästan allt, men också kommer att spela strategernas roll, för härskarna är taktikerna, och folket är värderingsmännen! Tre makter är nu mycket bättre än en, eller hur? Och just dessa personer måste väljas på vanligt sätt för demokratin, dvs. genom *officiell omröstning* i hela landet, ändå inte på en dag (detta behövs inte), och troligen i ett *par* omgångar, vad måste tillåta röstning för *nära bekanta*! Tja, lite komplicerat, men korrekt.

11. Moralisk bild av politiker

Jag kommer vidare att uppta mig med moraliska frågor, och här kommer jag att tala om den moraliska bilden av politiker, vilket lämnar mycket att önska, för att dessa personer arbetar för sin egen fördel och gynnas av posten, och massorna gillar inte detta. Titta nu här, det är tydligt att alla måste bry sig om de andra, men nästan ingen gör det, för så är livet, och varje härskare vill göra det så att han blir rikare, inte fattigare, men när folket ser detta är de inte särskilt entusiastiska över att bete sig bra, och när demokratin ger dem möjlighet att protestera, gör de precis detta (hur det ofta händer i Bulgarien under de senaste par åren), så att beteenden hos politiker och deras merkantilisering *hindrar* effektiviteten i själva härskandet. Och om vi får de tre föreslagna av Jotata — det är jag, folk, applåderar mig — Kamrar i Parlamentet, kommer det inte att vara så svårt att införa en viss *måttlig* betalning, vad betyder något runt den *genomsnittliga månadslönen*, som vanligtvis är 2 och 1/3 minimala månadslöner (MML)! Vad betyder, i två ord, att politikerna

måste, äntligen, skulle jag säga, leva som *präster* och vara ett gott exempel för de andra, inte tvärtom.

Och varför tror jag att detta är möjligt? Ah, för Vises Kammaren, där den faktiska omröstningen utförs, är fylld med strateger, och de styr inte, blir inga ministrar, etc., för dem kommer detta att vara ett slags reklam, de kommer att känna sig ganska nöjda med 2 MML (och skulle stanna där också utan pengar); sedan består Folkets Kammaren av vanliga personer, som kommer att känna sig glada över att vara där en tid (de skulle ens komma att betala något, om det behövs); och Härskarnas Kammaren, ja, personerna där kommer *inte* att vara riktigt glada att arbeta nästan utan pengar (för sådant ansvarsfullt och vanligtvis högt betalt arbete), men i jämförelse med de andra kamrarna kommer de att anpassa sig till situationen (och kommer också att ta detta arbete som en slags reklam). Detta betyder dock inte att dessa personer kommer att bo där riktigt fattiga och spendera sina egna pengar, nej, eftersom de måste få gratis många ytterligare saker som fransfördelar, till exempel: äta, kläder, personbil, medicinsk vård, utbildning, vistelse i vilahem, och så vidare, och detta också för deras familjemedlemmar, bara inte som äkta pengar, som kan sparas, och med vilken senare kan utövas makt.

12. Kvinnlig regering

Man kan säga att demokratin är ett slags kvinnlig regering, naturligtvis inte i direkt mening, utan som svagt, emotionellt, inkompetent, ineffektivt, ibland skandalöst, förföriskt, och så vidare. Och det är verkligen så, och av den anledningen ersätts demokratin ofta med något starkt centraliserat härskande (tyranni i Gamla Grekland, eller kommunistisk, resp. fascistisk diktatur), eller folket väljer åtminstone en politisk figur med järnhand, eller en aristokrat. Jag kan också tillägga att det möjliggör en enkel *inkludering av främmande element*, som: presidentinstitution, parlament med flera kammare, utomparlamentariska protester, vaktmästaregeringar, rundabordsdiskussioner, och andra — ja, en hora sover med alla som betalar bra, eller hur? Allt detta kan ibland vara användbart, och jag själv föreslår några nya element av demokrati, men du vet att könen är *två*, bara en räcker inte, och av denna anledning är denna form av härskande, liksom den andra (säg diktaturen), inte kapabel att fungera helt ensam; eller så måste vi bygga någon hermafroditisk struktur av regeringen; eller måste också förvänta dig förändringar i tiden.

Hur som helst, demokratins feminina natur kan förklara många av dess fenomen. Till exempel är det bra främst för *förändring*, inte för långvarigt stabilt regering, och sådana är kvinnorna, de vill ha olika män (medan de senare lättare är vana vid en och samma kvinna);

det är ett regering *utan* ett konstant mål och fungerar bra då och det, där inte finns något viktigt mål, bara att ha ett intressant liv, och jag kan berätta från min egen erfarenhet att för en kvinna är viktigt inte så mycket vad finns det för att äta, men hur ... bordet *täcks*, bokstavligen, vad är *duken*; då är det viktiga för demokratin hur man lever *i detta ögonblick*, inte huruvida ett visst parti är bra eller dåligt, men bara för idag, den strävar inte efter något tusenårigt *Reich*-rik av ljus som paradiset, eller till en strålande kommunistisk framtid, och kvinnorna lever också i det nuvarande ögonblicket; och så vidare. Demokratin *förlitar sig* på *irrationalitet* hos det styrande organet och omöjligheten att hitta den bästa politiker eller parti, och förändrar dem helt enkelt; det har *inte* heller någon *moral* (varför detta?) och gillar allt som händer, så länge det demokratiska spelet fortsätter! Men som ett resultat av detta skapar den en utmärkt fungerande ... *perpetuum mobile*, den *förnyar sig på platsen*, vad varje kvinna också gör, bildligt sett, när hon föder nya människor.

13. Andra ögonblicket

När jag redan har skrivit mina planerade dussin poäng betyder det att det är dags att avsluta detta material. Jag kommer att betona här några ögonblick, över vilka jag som har hoppat, men som är viktiga, så att jag kan skämmas även i ... andra världen, om jag har glömt att klargöra dem! Det enda är att nuförtiden, på datorns tid, kan alla officiella omröstningar utföras på ett *öppet sätt*, därför måste de utföras på detta sätt! Detta får inte vara svårt att utföra — eftersom förra seklet erhålls pengar från maskiner och inga kardinalfel har resulterat frändetta —, med användning av lösenord, och inte på en dag, vad som måste göra det möjligt att göra all möjlig statistik, vad, om du frågar mig, är mycket viktigt. Mer än detta, kommer på detta sätt att bli möjligt att genomföra val även i några *omgångar*, vad gör det möjligt för oss att förverkliga det iterativa valet, som är det *enda* möjliga valet nedanifrån, som har använts sedan århundraden.

Vidare, måste den hemliga omröstningen endast utföras i små grupper, där man kan vara rädd för att öppet uttrycka sin röst. Också alla parlamentsledamöter, som personer som är ansvariga för hela landet, måste också väljas exakt i *hela* landet, inte i regioner, där de i många fall inte kan väljas, men i hela landet kan rösterna räcka. Och om det genomförs omröstning för partier är namnen på de konkreta personerna inte viktiga, varje parti kan och måste göra och publicera en ordnad lista med namnen på sina kandidater före valet. Och också — jag tror att detta är mycket viktigt — det måste besvaras många och ofta gjort *frågeformulär* från massorna, låt oss säga, ungefär ett dussin frågor varje månad; de får inte vara tvångsmässiga för regeringen, men detta är mycket viktig information; och detta måste

göras av en *enda* central instans, inte av olika media eller företag, och även med hjälp av lösenord.

Det kan också röstas för ett *par makter*, låt oss säga 5 (där ordningen i valet kan vara av betydelse eller inte). Eller så kan man inte bara rösta "för" utan också "emot", och detta kommer att ge en helt annan syn på den politiska scenen. Eller det kan finnas några *faser* av styrka, där de enklaste är *två perioder*, av diktaturen och demokratin, men planerade i *förväg*, för att inte komma till dem via revolutioner. Och andra varianter; hur jag redan har antytt, demokratin erbjuder många möjligheter, det är *i princip* inte dåligt, men tyvärr är folket fortfarande ... tillräckligt dumt, och på grund av detta är hon inte tillräckligt bra!

Ah, jag måste säga något också om *protesterna*, för också här görs allt i strid med det nödvändiga, inte på rätt sätt. Jag menar att människor vill uttrycka sina åsikter, och de måste ha denna möjlighet, men ändå inte hindra det normala sättet att leva, men de gör precis detta, och hittar bara arbete för poliserna att stå mellan demonstranterna och förbipasserande. Det rätta beslutet är att tillåta alla protester på *speciella platser*, och för detta ändamål kan man använda *arenorna*, där allt kan filmas från olika sidor och senare visas där det behövs, men också i realtid på stora skärmar framför de viktiga institutionerna. Detta är uppenbar distansering, som lätt kan förverkligas idag, men jag tror att det görs ingenstans. Det måste också göras ansträngningar för att *inte komma till* sådana protester, där det måste finnas någon kommission och alla, som vill uttrycka sin åsikt, måste få komma före den och göra detta, sedan måste åsikterna klassificeras och vissa beslut måste fattas, men åtminstone dessa åsikter måste *förvaras* någonstans, och göras tillgängliga för alla intresserade (inte hur den bulgarisk officiell allmänhet behandlar din unika Jotata, på ett helt barbariskt sätt). Det måste också finnas en viss möjlighet att få tillgång för vissa nya partier eller grupper av människor (låt oss säga: fredsrörelse, eller arbetslösa intellektuella, eller ensamstående mödrar med barn, etc.) till någon hjälpkammare, innan de börjar protestera.

14. Fördelar och nackdelar

Ah, jag vill rikta din uppmärksamhet här till detta ögonblick, att en viktig egenskap för varje sak, eller form av härskande här, är effekten i *framtiden*, till vad det leder. Ja, men om vi börjar från dialektiken förvandlas (nästan) varje sak till dess ... *motsatta*, och detta innebär att om något tas för *dåligt*, kan detta senare leda till något *bra*, och vice versa (där det sista är som om förnekas av ingen — ta ordspråket att vägen till *helvetet* är stenlagd av *goda* föresatser)! Har du förstått det här? Tja, det betyder att ur detta perspektiv är det

centraliserade regeringen bättre, eftersom det leder till demokrati, men det senare leder till stark makt, och är därför värre! Och detta läggs till uppfattningen att det centraliserade regeringen har en *moralisk ursäkt*, det *syftar* till något, medan demokratin syftar till ingenting, och det är därför jag spottar så hårt på demokratin.

Detta förnekande av sin egen kvintessens kan också uppmärksammas av partierna eller pengarna eller samlag (eller ... kunskapen), där till exempel: alla partiella intressen motsäger varandra och leder till en enda parti, vad betyder ingen verklig parti, eller mycket pengar leder till svag och senare till inget intresse för pengar, eller samlag förnekar sig också i slutet (eller mycket kunskap — hur det är med din Jotata — leder till förnekande av ytterligare kunskap — för att det kommer någon gång när ... universum börjar *krympa*, och sedan kommer det att visa sig att allt var för ingenting och igen ingenting, medan t.ex. de enklaste nöjen i livet ser mer tillfredsställande ut). Ja, det är så, men det här är filosofiska observationer, så att det är bättre att inte gräva djupt i dem, jag ville bara visa er att varje medalj har två sidor, och demokratin har visat sig i många länder inte lika bättre, utan direkt som värre, och på grund av detta är det nödvändigt att vara mer uppmärksam på dessa saker.

Men att ägna mer uppmärksamhet innebär att göra kompromisser, det är så, men vi gillar inte detta mycket, vi vill reagera på ett totalt sätt. Och verkligen, om vi kastar en blick på dagens demokrati och det från före ett sekel (låt oss säga 1910), måste det vara tydligt att vi inte har förändrat något i den västerländska demokratiska modellen, men istället för detta har vi haft två Världskrig, har uppfunnit den radikalt annorlunda folkets demokrati, och har den också helt kasserad, men har ändå kommit till ingen kompromiss. Men om vi inte vill göra kompromisser, så händer det helt enkelt mycket *blodsutgjutelse*, detta är vårt alternativ. Folket lever numera rikligt (som en följd av vårt *icke*-naturliga: mat, dryck, kläder, hem, etc.), de kommer antagligen inte komma till nya krig av ekonomiska skäl (även om detta inte kan garanteras), men de kan komma till detta för *moraliska*, och om inte exakt till krig, kanske till självmordsbombare (för att påminna dig om en *Laden*-"pojke"). Så att denna jävla demokrati kan vara lögner och bedrägerier, men detta är inte så viktigt, viktigare är att den kan förändras, och på grund av detta ger jag här mina olika förslag. Men, som sagt, beror det på graden av dumhet hos vanliga människor.

15. Avslutande anmärkningar

I slutet av denna uppsats vill jag klargöra för dig att jag har skrivit den för *andra* människor, för hela *världen*, eftersom jag redan har fyllt 70 år och publicerar anonymt, inte har några speciella önskningar

mer, behöver inga pengar eller berömmelse, och den eländiga pensionen som jag får räcker för mig; om jag dessutom kan spotta på bulgarisk barbaritet, känner jag mig nästan glad! Och jag kan också *uthärda* denna dumma demokrati, för den intelligenta personen accepterar *alla* former av regering, av den enkla anledningen att den är bättre än anarkin. Det som stör mig är att folket runt omkring ser på det demokratiska regeringen som en nästa typ av *affär*, där allt är bedrägeri, men man kan inte göra någonting, sådant är livet, medan detta för mig faller inom det *sociala området* och därför måste det tillämpas andra kriterier, som *kärlek till nästa*, mänskligheten, religiös känsla, bekymmer, någon form av ... sanitära, eller prästerliga, arbete! Tja, det här kan tyckas för många av er lite utopiskt, men jag gillar utopierna för att de är logiska, och i slutändan är det jag, jag bryr mig om andra människor.

OK, jag kommer att avsluta detta mitt kapitalarbete (även om *alla* mina verk är kapital och grundläggande), jag har redan skärpt min speciella penna för den sista punkten — det är bara min vana — och kommer säkert att göra detta, vara tyst, men innan detta vill jag vända mig till *mina* potentiella läsare. Så mina läsare, jag ber om ursäkt, men du kommer definitivt att vara ... dum, detta är att förvänta sig, åtminstone 90 procent av människorna är bara dumma, men jag hoppas att du vet detta! För, hur det är känt från de antika grekerna, finns det dumma människor som vet att de är dumma, och det här är ... bra, för de är giriga att lära sig något mer, för att veta mer, är de inte särskilt nöjda med det de redan vet, och det finns sådana människor som är så dumma att de inte märker detta (bara inte kan märka detta), men på grund av detta är de mycket glada. Så att om du är i kategorin av dem, som vet att de inte vet något, då skulle du kasta dig som hungriga små fåglar på de visdomskorn som jag, Jotata-Atatoj, har sått åt dig! Jag hoppas att ni är sådana läsare, och kommer att sluka *alla* mina arbeten snabbt, och detta är ett korrekt beteende.

För, titta här, jag kanske tänker utopier, men de är vackra utopier, jag drömmer om att *politiken* kan höjas så högt, att den *kommer att stå i ett sådant förhållande till kapitalismen, i vilken den kära Gud står till hela den materiella världen!* Detta innebär att politiken ska vara gudomlig, bör innehålla vackra *idéer*, bör *koppla* samman allt, så att den obehagliga och bristfälliga kapitalismen kommer att lysa som förnyad! Även om detta är omöjligt att inse, det ser så bra ut, det är värt att prova! Och här är den sista punkten.

Juni 2021

[Closing remark: Hmm, in this way I have become in some small degree *acquainted* also with this language, and have come to my conclusions. And which are they, ah? Well, the most important conclusion here is that *all* languages are *bad*, except one! I will not play hide and seek with you, this one and only good language is ... my Bulgarian one! This is not a new topic for me, but now I have gathered more detailed proofs. All this thanks to the misunderstood democracy, and myself existing thanks to the barbarian reaction of our whole official publicity (which has led to my birth under this pseudonym)! And have in mind that I am comparing practically all Slavonic, and Teutonic, and Latin languages, or all *contemporary* ones, so that my conclusions are entirely justified. And mark also this, that Bulgaria is the unquestionable (outside of its borders) *barbarous* nation in the civilized part of the world, and that our Bulgarian language is the best and simplest of all other civilized and contemporary languages, and these two facts simply *cannot* be occasional, they must be somehow related! So that at the end of this my democratic *epopee* I may with clear conscience exclaim: *Long live Bulgarian language!* and *Down with the democracy!* Amen!]

— — — — —

Сконвертировано и публикувано на <http://SamoLit.com/>

DEMOKRATIN, SÅ ATT SÄGA ...
(lättsinnig om den allvarliga —
politisk essay)
— in Swedish

Av Jotata - Atatoj, 2021,
även känd som: Ivancho Jotata, Ochnavi Atatoj, Ivan

Bugarow, Jotabash Giaurgi, Nostradamus Buladamus, och under andra klonamn

Sammanfattning: Här ger jag förklaringar på ett humoristiskt sätt, varför jag inte gillar demokratin, vad den saknar för att vara tillräckligt bra för intelligenta människor. Dessa förklaringar är mer än ett dussin, de har många gånger inte en tom sammansättning, dvs. vissa idéer upprepar sig, men på detta sätt förklaras sakerna bättre, jag har visat de olika aspekterna av detta ganska ofta missförstått socialt fenomen. Eftersom det ser bra ut långt ifrån, men bara är en vacker lögn i sin essens.

[The idea for illustration is in placing of one picture in a frame under the title and the author, which has to be square and probably 450 x 450 pixels (because I use usually 525 x 725 for the cover and then multiply by 3, when necessary). The picture is a waist portrait of young Greek woman representing Miss Democracy. She is with long straight nose, probably blond, smiling, crowned with a diadem with 6 five-rayed stars made of some light blue or green precious stone, she is clothed with a piece of cloth, fastened at the left shoulder with a golden brooch in form of a star, which leaves the right (and well formed) breast open, and on the border of this cloth, diagonally, beginning at the left shoulder and passing under the right breast, is read DEMOC(R). Then her right hand is little raised from the elbow and she holds in it a whip, while the left is nearly horizontal and with it she shows ... the sign of the fig.]

[Opening remark: I want to tell you that I do NOT know this language entirely, i.e. I have never studied it, or read in it, or spoken! All translation is done with the use of computer translators, yet ... very *carefully* and with *feeling*. This means that I have translated small portions, compared at least two input languages in dubious moments, where the languages were as follows: the original was German, then I translated alone in English, then in Italian with the use of the computer, then in Russian alone, and then in all left languages, which I hope to exceed in their number the ... dozen, using the most suitable one plus the English! How was this possible, when I don't know these languages, and especially when the text is not elementary, this is scientific (although popular) publication, and with quite long and twisted sentences?

Well, I wanted for a long time to show (to myself) that, after a quarter of a century amateur linguistic investigations, I can *understand* at least a dozen of languages in reading. Yes, and here I was reading my *own* work in these languages, what was a big (intellectual) fun

for me. I thought about practically each foreign word, given to me by the computer, for to check whether it *can* mean this or not, and this, for one thing, because these translators made quite often *big* blunders, falling into difficulty to guess the right *context* of the word or phrase (or idiom), and for another thing, in order to check myself about my guesses. I hope the result is not bad, because the topic is exceedingly important for the entire world. In this way I have fulfilled another important task, to check the suitability and easiness of practically all *contemporary European languages*. After all this long work I can definitely say that this is my swan song in the political matters.]

[Anmärkning (till den tyska varianten): Jag kommer att skriva detta material, i motsats till mitt andra material, först på tyska, så låt mig förklara varför jag har fattat detta beslut. För det *andra*, det tyska språket är bättre kvalificerat än det engelska, och jag vill också göra översättning till italienska, men jag känner inte till den senare så bra, för att göra det ensamma, och kommer att använda datoriserade översättare, bara kontrollera den färdiga översättningen (vad jag en gång redan har gjort); och hur som helst, det engelska språket är ett ... missfall mellan språken, eller hur? Och för det första vill jag förbättra min tyska, vad jag aldrig kommer att göra, förrän jag börjar tänka på tyska; ändå betyder det att jag kommer att göra fler fel än vanligt, för vad jag ber mina läsare att ursäkta. Det kanske är tillräckligt.]

Innehåll

0. Definition
1. Omöjligheten till denna lösning
2. Denna procedur används inte någon annanstans
3. Demokratin i antikens Grekland
4. Noll lösning
5. Strategiskt och taktiskt kommando
6. Stor och orimlig!
7. Det bästa ... napp för folket!
8. Det finns dålig representativitet
9. Uppdelning av makter
10. Legalitet kontra moral
11. Moralisk bild av politiker
12. Kvinnlig regering
13. Andra ögonblicket
14. Fördelar och nackdelar
15. Avslutande anmärkningar

---

0. Definition

Jag tror att det är klart vad jag menar här, men låt mig säga detta uttryckligen. Jag kommer här att tala om det utbredda under de senaste två århundradena i väst, och nu också i öst, **höger demokrati**, som skiljer sig från det antika grekiska originalet, liksom från de demokratiska *elementen* i gamla Rom eller tidigare, och mer så från vänster eller folkets demokrati. Eftersom demokratiska element tillämpades sedan urminnes tider, även mellan djuren, men detta är ännu inte demokrati. Med andra ord, kräver denna demokrati *fria val* för härskare, så att den som är mer älskad (eller mindre hatad) kommer att väljas. Och folket röstar på partier, på högt placerade personer som de inte känner, och det vanliga människor kan inte fatta ett bra beslut, för de förstår ingenting om att styra en stat, och sådana val tillämpas *ingen annanstans*, eftersom det vanligtvis krävs viss kvalifikation, och så vidare, och så vidare.

Jag har redan talat många gånger om detta, din Jotata kan inte hoppa över ett sådant intressant och missförstått fält, kan inte tillåta sig att ignorera det, och har också gjort många förslag för förbättring av regeringen (åtminstone i hans NAPUK-Parti, i Codex), men här kommer jag att diskutera detta ämne mer detaljerat och i dess fullständighet. Varför? Tja, för det finns många länder där detta inte fungerar bra, emedan (praktiskt taget) för detta ändamål de två världskrigen utkämpades, för det här är en öppen *bamboozling*-bluff, och det måste finnas någon som kommer att öppna massornas ögon. Uppriktigt sagt är jag inte den bästa, som har gjort det, det finns en person som har sagt sanningen i kortast möjliga form, och detta är den välkända Oscar Wilde, bara han har använt ordet *bludgeoning*, vilket betyder något som att slå, med en *cudgel*-påk, vad jag skulle ha ersatt med misshandel. Så han har sagt att *demokratin är Bludgeoning-släende av folket, utförs av samma folk, och i namnet på (för) igen samma folk!* (Och när jag tänker nu på frågan, varför jag inte är så smart som han, jag kan bara hitta *en* anledning till det, för jag är inte ... en homosexuell! Förmodligen av anledningen till att dessa människor är väldigt känsliga, för dem sex är inte en smutsig sak för spridning av däggdjur och andra bisexuella djur, men ett slags uttryck för känslor. Nåväl, detta sa man för skojs skull, men vem kan vara säker på att det inte är så med dessa människor?)

1. Omöjligheten till denna lösning

Ah, kära läsare, jag känner mig lite besvärlig för att förklara

sådana elementära saker, men det beror på att vi inte gillar att ställa oss frågor, att utöva våra tänkande färdigheter är inte ett älskat tidsfördriv för oss, vi, det vill säga massorna, älskar handlingarna, inte tänkandet. Till och med jag personligen har inte ställt mig själv frågan om *valet underifrån*, förrän ibland, vid 25 års ålder, har jag hört att ett sådant val *i princip var omöjligt!* Ändå har jag mina förmildrande omständigheter, att jag helt enkelt var ... glad, för att ställa frågor till mig, och även våra val under totalitarismen var helt överflödiga, bara demonstrativa, för att parad med dem, det var inte som idag när jag har analyserat denna fråga redan 1991 - 92 och gjort mina slutsatser.

Nåväl, som det kan vara, sanningen är att för att kunna välja måste man känna till bra, inte bara ämnesområdet utan också de kandidater som tävlar, eller, som ett undantag, upprättandet av konkurrenternas överlägsenhet måste vara mycket enkelt och uppenbart. Det senare händer när en duell, också mellan djur, genomförs; och vanliga människor har, naturligtvis, ingen aning om härskande eller ekonomi eller lagar eller PR (dvs. konsten att *lura* massorna) och så vidare. Ännu viktigare här är att folket inte har tillräckligt med kunskap om kandidaterna till parlamentsledamöter, och på grund av detta kan de inte göra rätt val. Detta, vad de vet om kandidaterna, är oviktiga saker som: utseende, beteende, åthävor, sätt att tala, älskad typ av kvinnor eller män för dem, deras bilmärke, deras bekantskapskrets, politiska inriktning, men detta räcker inte för att göra ett rätt val. Och folket visar ganska ofta sina oväntade sidor, även när man har bott många år med en annan ... rumpa till rumpa (så att säga), så att väljarna i slutändan nästan alltid är besvikna.

Så det är *omöjligt* att genomföra ett kompetent val *underifrån*, eftersom väljaren måste veta *mer* än den person han väljer, att vara bättre än honom i denna mening för att kunna utföra ett kompetent val, men när han stannar under vet han nästan alltid *mindre* än den här personen! Så att valet bara är korrekt när väljaren väljer personer som stannar under honom eller när de inte överskrider honom mycket i sina förmågor, id est när de är *som honom eller sillier*. Och det är vanligtvis så gjort, det väljs olika kommittéer eller juryer, men från deras kollegor på fältet. Bara detta räcker för att stryka ut demokratin, men vi går ännu längre.

2. Denna procedur används inte någon annanstans

Tja, det här är uppenbara saker, för i varje specifik domän eller tävling finns speciellt bildade juryer; det är så i sporten, i studien, i produktionen, överallt; och om det inte är fallet med domstolsjuryerna, beror det på att det måste tillämpas ett slags godtyckligt val, och i detta fall behövs ingen speciell kunskap. Så att denna procedur

är *fel* i sin kärna, och av den anledningen tillämpades den inte under de tusen år av mänsklig historia, bara för ett par århundraden i gamla Grekland och under de senaste 1-2 århundradena. Låt mig påminna er om att när demokratin infördes i gamla Grekland av en Pisistratus, har massorna *inte* velat acceptera detta, de trodde att detta var något trick av härskarna, mer för att den här mannen var en tyrann! Därav var folket i antiken inte alls så dumt som vi nu är redo att ta, de var ännu mer *smarta* och *moraliska*, de trodde att härskandet är en viss konst, som kräver många talanger från personen, och också att demokratin är *fördelaktig för härskarna* när den tillämpades av en tyrann.

Så att vi måste tänka då och då, måste kasta blickar tillbaka i historien, och om man antar att vår historia är helt fel, och vi måste spotta på den, då kan jag ensam spotta på honom eller henne, för det här är ganska dumt beteende, vi måste hedra våra förfäder. Men poängen handlar inte bara om våra förfäder, även idag tillämpas *ren* demokrati ingen annanstans, bara vissa *element*, när valet är svårare än vanligt, när det finns många kandidater, som ett slags *godtyckligt* val, som *ytterligare* krav. Det är omöjligt att föreställa sig sådana saker som t.ex.: eleverna att välja sina lärare, eller patienterna deras läkare, eller soldaterna deras generaler, och så vidare, och om man antar att detta är möjligt, måste han, åtminstone omedvetet, anta att detta är något skämt. Ja, men vi tror, för vi är bara dumma.

3. Demokratin i antikens Grekland

Hur var det i början, ah, i det antika Grekland? Det var där vid den tiden slavsamhället, inte som mycket senare i USA, nej, ett mildare och trevligt slaveri, kan man säga, men det fanns verkligen slavar, för att vara säker. Vad betyder att det fanns starka lagar, samhället var väl utvecklat (för den tiden), folket levde förmögna, och om vi utgår från den latinska meningen att folket vill ha två saker framför allt, *panem et circenses*, eller bröd och cirkusar på svenska, så hade de tillräckligt med bröd men få cirkuser, och som ett resultat av detta var de nästan alltid missnöjda. Och den här kloka tyrannen har tänkt (enligt Jotata), att det skulle ha varit bättre om han kunde täppa deras munnen, överföra allt ansvar på deras axlar, men kunde ändå väljas, han och de andra aristokraterna, från dem. Detta var en lysande dröm, han har tänkt igenom alla detaljer, men hans dumma folk ville inte bita på det här betet, så att han har bett några av forntida vismännen (Solon, om jag inte har fel) att förklara folket, att det på detta sätt kommer att vara bättre också för dem.

Och hur var allt organiserat där? Tja, i deras Areopagus-parlament valdes av 10 personer av var och en av de 50 så kallade *dems*-släkterna (eller stora familjer), vilket gjorde 500 män (naturligtvis

inga kvinnor), dessa människor har behandlat alla viktiga frågor, de var också domstolen. Observera dock att vid den tiden måste de fria männen i Aten ha varit högst 10 tusen människor, även om jag antar att deras antal inte var högre än 5000, eftersom för varje man var troligen fru och mor, ett par barn, och 5-10 slavar, så att folket, som har valt, var 1/10 av alla människor där (antar att staden har haft 50 till 100 tusen människor). Och detta ger en av tio, och även i ett släkte eller familj eller område, så att dessa män har känt varandra väl, eller sedan ha vetat vem av dem som står högre, och som en konsekvens av detta måste väljas. Detta har ingenting att göra med dagens val, där väljs en av mer än 10 tusen praktiskt taget okända människor. Ja, men trots detta ersattes utvalda personer säkert med nya, och *hela* demokratin ändrades med perioder av diktatur och vice versa! Så att man redan vid den tiden såg att *endast* demokrati *inte* är en bra lösning på regeringens problem.

4. Noll lösning

Bra, hittills har vi funnit att, på ett annat sätt, människor som *inte* förstår någonting, valde personer som de *inte* känner, och utöver detta kräver väljarna *inga handlingar för* någon yrkeskvalifikation från personerna, vad i själva verket är ett slags galenskap! I denna situation är det helt normalt att anta att en sådan lösning är omöjlig, och vi måste kasta det ur sfären av socialt regeringen utan ytterligare diskussioner. Och detta undergräver hela demokratin, för i omvänd ordning, om vi behöver vissa kvalifikationer kan detta leda till diskriminering av vissa personer (som, av olika skäl, inte har ingen kvalifikation), att känna de personer som ska väljas i en hel stat är idag direkt omöjligt, och att utbilda de gemensamma massorna inom härskande, ekonomi, och andra områden är en tydlig utopi. Så att det, som sakerna ser ut, helt enkelt inte finns något mer att göra här, och kommunisterna hade rätt när de har uppfunnit folkets demokrati! Vad som är sant, och också ... inte sant, det beror på de mål som vi har satt oss (om vad jag kommer att tala vidare).

Och vad är den en noll lösning? Med två ord, detta *är* en lösning, men som är trivial och inte intressant, och som vanligtvis inte är nödvändig för att "söka", eftersom det är uppenbart. Detta kommer från lösningen av ett linjärt homogent ekvationssystem (säg: $A_{11} \cdot X_1 + A_{12} \cdot X_2 + A_{13} \cdot X_3 = 0$, sedan $A_{21} \cdot X_1 + A_{22} \cdot X_2 + A_{23} \cdot X_3 = 0$, etc.), vilket system har alltid lösningen, där alla okända (X_j) är 0, men det finns ingen nödvändighet att verkligen söka efter den här lösningen. Detta betyder att istället för det officiella valet kan användas ett vanligt godtyckligt val, eller då kan valet göras av någon auktoriserad instans (hur det händer när man väljer en vaktmästaregering). Ja, men om det kommer att göras, omröstningsbedrägeriet kommer att

vara omöjligt, och detta är något som härskarna inte vill ha, och vi har inte heller avslutat vår utredning.

5. Strategiskt och taktiskt kommando

Hur vi redan har sett det demokratiska valet är helt olämpligt för att välja rätt personer, men trots detta används det ofta och sakerna går *inte alltid* dåligt, så att vi försöker, här och i nästa par punkter, hitta svaret på frågan: hur är det möjligt att inkompetenta personer fortfarande kan göra sitt arbete? På grund av detta är det redan dags att börja göra skillnad mellan *strategiskt* och *taktiskt* härskande (eller kommando, regering). Strategin är konsten att tillämpa sådana metoder, som leder till total förstörelse av fienden (roten här är relaterad till malningen, som i orden: *street*, *estrade*, slavisk 'strivam'-mala, etc.), och taktiken är konsten att få sakerna att fungera som väloljat urverk (för att säga tic-tac). Jag förklarar dessa saker för att ge dig en möjlighet att bättre förstå etymologin för dessa antika grekiska ord, men för att förenkla det, är strategen den som bara kan kräva, men inte är intresserad av om detta, vad han vill, kan göras eller inte, medan taktikern är göraren, verkställande direktören, som måste veta vad som kan göras och vad inte.

Från detta kan man komma till slutsatsen att i en familj är den födda strategen kvinnan, som bara kan vilja (säg: åtminstone tre gånger dagligen, eller så kan du lätt föreställa dig att jag inte kommer att stanna hos dig för alltid), och mannen är den födda taktikern (som vet att en gång räcker också, om han kan få det att "fungera" i minst 10 minuter, och ännu bättre 15). I Bulgarien har vi också ordspråket att mannen är huvudet, men kvinnan är nacken. Många, även jag tidigare, tycker att denna funktionsfördelning inte är nödvändig, och en person, som kan utföra båda funktionerna, är att föredra, ändå får detta inte vara så, här av psykologiska skäl, men ibland av funktionella (som det är med de två könen — detta ökar mångfalden i de kommande generationerna). Så att om vi har här någon stark funktionsfördelning skulle detta ha varit bra, men parlamentsledamöterna är för det första *inkompetenta* personer, och på grund av detta lämpar det sig bara för strateger, och, för en annan sak, när vissa av dem blir senare ministrar försöker de också utföra taktikernas funktioner, och det går ofta fel. Inom detta område måste utföras en viss bättre differentiering (med vad jag tror att hantera senare).

6. Stor och orimlig!

Här jag kommer i slutet till ovanstående titel, men vill först förklara två ögonblick som ser lite mystiska ut. Det ena är svaret på frågan:

när det är så, att här människor, som inte förstår någonting, väljer personer, som de inte känner, och dessutom inte behöver några dokument för att kvalificera sig, hur är det då möjligt att de i många fall gör ett bra val, eller också, i vissa andra länder och stunder, alltid dåligt val (som t.ex. i Bulgarien)? Tja, det är bra här att förenkla lite vår fråga, och istället för parlamentsledamöter att ha ... äpplen, som placeras i en korg och ser likadana ut när de berörs med fingrarna; och då är frågan: hur kan det hända att när vi inte tittar i korgen utan bara sträcker en hand för att ta tag i ett äpple, kommer det här äpplet alltid att vara bra, respektive dåligt? Ah, detta måste vara klart, det kan bara hända då, när alla äpplen är desamma, eller hur? Och det är mer eller mindre så med våra parlamentsledamöter, det finns inga principiella skillnader mellan dem; och det finns också de partier som är viktiga, inte så mycket personerna. Men när situationen är sådan att ingen kan göra mirakel, så kommer varje utvald person att bli till slut dålig.

Och även från parlamentsledamöternas sida: hur kan det vara, så att den som råkar bli vald, kan han fullgöra sitt arbete lika bra (eller då dåligt)? Även här är svaret enkelt: när antingen arbetet är väldigt enkelt, så att var och en kan fullfölja det, eller när inte han (eller hon) ensam gör jobbet men hans underordnade (säg i ministeriet), som måste vara kompetenta personer. Så att du ser att valet inte är särskilt viktigt under demokratin; de spelar en mer inflytelserik roll över styret av staten eller regionen än den var under totalitarismen (när de *inte alls* hade någon effekt på de utvalda personerna — de skulle ha tagits i regeringen även utan val), ändå inte så stor, hur folket antar. Allt är bedrägeri och bluff (eller *bamboozling*), dessa val nedanifrån är otvivelaktigt orimliga, men just *det* är det som gör dem så stora och geniala, att ingen vanlig eller medelmåttig person skulle ha kommit på den här idén! För att du måste veta att geni förblir mycket nära dumheten. Så också här, kan en sak som *strider mot sunt förnuft* (i ett annat ljus, så att säga) bli briljant smart.

7. Det bästa ... napp för folket!

Ja, allt detta är dåligt, men det dåliga och det goda i denna värld är nära besläktade, de går hand i hand, eller, som ett välkänt ordspråk säger, till och med djävulen är inte så svart som han är målad (och då skulle jag tillägga att själva Guden inte är så vit som man tänker på Honom), och det visar sig att det i ett annat ljus inte kan se så illa ut som man skulle ha trott! Och i själva verket, demokratin är *mindre effektiv* än varje starkt centraliserat regering, det sätt på vilket valet utförs är åtminstone komiskt, politikerna är lätta att *byta*, *varje parti är dåligt*, om det tas på lång sikt, flera åsikter *förhindrar* att rätt beslut fattas, det regerar onödigt buller överallt, och så

vidare; jag skulle också säga att demokratin är medveten om att varje beslut bara är *tillfälligt*, och det *förväntar* sig detta, skulle ensamt ha hindrats om ett rätt beslut om problemen kommer att hittas (eftersom en sådan situation kommer att minska cirkuserna, därför kommer folket att bli besvikna)!

Men om vi glömmer allt detta och tittar på sakerna ur *psykologisk* synvinkel, visar det sig att massorna *gillar* detta bedrägeri, för att varje levande föremål vill lura med något som de andra föremålen runt! Ja, vi vill lura de andra och också *luras av de andra*, vad säger oss öppet det latinska ordspråket: *Mundus vult decipi!* Vi vill ljuga för varandra, och se här, demokratin kommer och ger oss denna möjlighet, detta gör oss (med undantag för mig, naturligtvis) glada, vi vill nästan omfamna henne, denna Fröken Demokrati. Jag kallar detta för att *stänga munnen* på människor, på samma sätt hur en spenabarn pacificeras med en konstgjord nippel! För, vad är syftet med en napp? Ah, dubbelsidig, för en sak att lura barnet att han (eller hon) har en riktig mammas bröst i munnen (vad här betyder att vanliga människor är de som väljer härskare och i allmänhet är viktiga), och för en annan sak, att skydda moderns bröst (här för att bevara det politiska systemet, eftersom politikerna förändras, men demokratin kvarstår). Och för att inte glömma det psykologiska ögonblicket, att folket ombads, och nu måste de uppträda bra till nästa val. Tja, snyggt genomtänkt, riktigt lysande, utmärkt bedrägeri!

8. Det finns dålig representativitet

Detta här är en sak, som om ingen märker, alla antar att det måste vara exakt så, att Folkförsamlingen (hur det kallas på bulgariska) måste väljas som församling för alla partiets anhängare, men detta är inte rätt! Det är inte rätt, för på det här sättet får vi en församling av *partier*, en stor kommitté av företrädare eller suppleanter från alla partier, och det här är *olika* saker, för att, ge ett exempel, i Bulgarien deltar i valet mindre än hälften av befolkningen, och detta redan i 20 år. Detta händer av den enkla anledningen att folket, liksom din Jotata, inte kan hitta ett lämpligt parti, som de kan ge sina röster till, men hur som helst, varför skulle dessa människor uteslutas från samhället, bara för att de inte vill delta i det här dumma spelet? Jag erkänner att det alltid kommer att finnas dumma människor, som kommer att bli glada över nya saker (när det länge är känt att det inte finns något nytt under solen), som kommer att uppmärksamma alla kommersiella annonser, eller är alltid redo, säg, att titta under locket, för att hitta ett nummer där man kan vinna något (med sannolikheten att den första juli och i mitten av Europa, i Wien, kommer ... att börja snö) etc., det vill säga människor som är redo att delta i detta demokratiska spel, men detta betyder inte att de andra allvarligare

människorna måste *diskrimineras*.

Det finns alltså två tillvägagångssätt här, antingen avstår vi från partierna, eller bygger ett *representativt urval* av befolkningen i parlamentet, eller *båda* sakerna tillsammans. Partierna är naturligtvis inte nödvändiga, det kan röstas för *personer*, och de senare kan tillhöra något parti eller inte; om detta under ett par århundraden kunde ha varit svårt att göra, så finns det inga problem idag att organisera omröstningar för hundratals eller fler personer och i ett stort land, inte vid möten och inte på en dag, men, låt oss säga, en vecka och via Internet. Då kan ett representativt urval väljas genom ett vanligt slumpmässigt val, men även med andra parametrar (som: ålder, kön, etnicitet, inkomst, etc.), och detta kommer att bli en *riktig* nationalförsamling (där t.ex., om det handlar om nuvarande Bulgarien. zigenarna måste vara någonstans omkring 25% och turkarna cirka 35%). Dessa personer får, uppenbarligen, inte styra, men för att uttrycka sin åsikt om alla viktiga frågor kommer ett sådant organ i parlamentet att vara mycket viktigt! Och då kan mycket enkelt väljas partier utifrån deras procentsats i det valda (eller slumpmässigt valda) parlamentet; jag menar *hur många* personer, och vem exakt, detta kommer att säga varje partis styrande organ. Så att dessa saker, naturligtvis, kan göras om vi bara vill ha det här.

9. Uppdelning av makter

Jag kommer här att uttrycka en lysande tanke och låta dig citera och berömma mig där du vill. Varför? Eftersom denna tanke är väldigt enkel, men jag har sett eller hört den ingenstans, jag har kommit till den ensam med hjälp av mina hjärnceller, och det är: utvecklingen uttrycks nästan alltid i någon *differentiering* av idéer eller begrepp! Okej, ur dialektikens synvinkel är detta inte en ny idé, men vem är intresserad av dialektik idag? Det var en del av kommunismen, därför måste den nu glömmas bort. Men hur som helst, jag vill säga att bara en grupp, eller församling, kammare, hus, eller hur du kallar det, i parlamentet inte räcker, det måste finnas minst två, möjligen tre eller till och med fyra kamrar i parlamentet, som måste ha olika funktioner och representera olika skikt i samhället! Och detta existerar praktiskt taget ingenstans, för den andra kammaren, där den är tillgänglig, uppfyller andra funktioner (det finns representerade etniska eller territoriella grupper, det räcker inte). Vad jag menar här är de två grundläggande grupperna, vanliga människor och härskare. Hur jag redan har noterat, väljs parlamentsledamöterna som representanter för folket, men då förvandlas de genast, som med en trollstav, och börjar skapa lagar och att härska över staten, vad gör en fullständig mischmasch!

Mer exakt, vi måste välja personer i *Härskarnas Kammaren*

sådana personer, som förstår något om att styra, som inte är, hur vi i Bulgarien säger '*Sulju och Pulju*' (mediokra och till och med dumma vanliga människor). Och inte bara något, det måste vara kompetenta personer, affärsmän, ekonomer, PR-personer, och andra specialister, och de måste väljas från specialkommissioner, *inte* från vanligt folk. Ja, det görs alltid så, i olika juryer, även den romerska påven väljs på detta sätt, detta är säkert möjligt att göra, ändå vill vi att svindeln fortsätter. Och sedan i *Folkets Kammaren*, av de vanliga människor, måste vi använda enkla (eller med givna parametrar) godtyckligt val, och välja, låt oss säga, av två personer från varje födelseår från 20 inklusive och till 70 exklusive, om vi vill ha 100 personer där; i det här fallet är det bra om vi också har 100 personer i Härskarnas Kammaren.

Så, och hur dessa kammare fungerar bör tydligt framgå av deras namn: Härskarna måste styra eller regera, skapa nya lagar, utse ambassadörer, etc., och vanliga människor måste säga sitt ja-ord om nästan allt, annars kommer det inte att räknas som accepterat! Den felaktiga praxis, som *inte* tillämpas någon *annanstans*, att personer som deltar i något tas också i jury och ger sin mening om de färdiga resultaten, måste utvisas från det demokratiska systemet på en gång och för alltid. Ja, men ingen märker dessa saker, det är som i ... sagan om den nakna kungen, alla är förvånade över hans nya kläder, och ingen (med undantag av din Jotata, som inte publiceras i sitt land, för har studerat mycket och säger sanningen) kommer till tanken, att demokratin bara är ... *aqua nuda* (hur vi i Bulgarien gillar att säga).

10. Legalitet kontra moral

Ah, det här är en hundra år gammal fråga, som aldrig har ordnats ordentligt, för ... ja, för vi vill ha *antingen* den ena polen *eller* den andra, aldrig något från båda saker, aldrig en bra kompromissvariant, där vi kommer att ha färdiga i förväg lagar, men också en gemensam moral. Du vet säkert att religionen, som huvudbärare av moral, existerar i hundratals och tusentals år, men sedan den franska revolutionen kastas den praktiskt taget ut ur regeringen, eftersom den senare inte var religiös. Också kommunisterna (och fascisterna, tror jag) var inte heller för statligt religiöst styre, och dagens demokrati också, men människor, det är en sak om något inte officiellt krävs, men det är närvarande och används (säg, innan mer än cirka hundra år betraktades sexuellt umgänge utanför familjer som syndigt, men folket har inte upphört att copulera, eller hur?), och det är en annan sak att kasta något helt bort (hur detta hände i icke-religiösa länder, som Bulgarien till exempel), men det är mycket bättre om vi behåller detta, men inte sprida det och varna för det (säg, vi förbjuder inte

helt cigaretter eller alkoholdrycker, eller i vissa länder till och med vissa droger). Detta partiella bevarande är det svåraste, men det är fortfarande möjligt.

Vad jag menar här är att de olika religionerna bedömer på olika sätt om livet, och om vi på något sätt låter dem existera tillsammans, vad har hänt från gamla tider i vissa länder (åtminstone delvis), då kan vi göra en *sammansättning av alla religioner*, hur det kallas i uppsättningsteori, vad måste vara en ren moral! Det här är lite utopiskt, men inte helt oåtkomligt. Och hur detta än händer är det bra att sträva efter detta och att göra, om inte en ren, men delvis moralisk organ i regeringen! Jag föreslår inte att bygga någon religiös kammare i parlamentet (eftersom religionens tid är som om det gått lite; till detta tror jag att *ateismen också* är en slags religion, men detta kräver mer plats för att förklaras bättre), men att skapa en *Vises Kammare* (eller av kloka personer), som också kommer att uppfylla moraliska funktioner! Denna kammare måste utgöra den tredje makten i regeringen, som också har att säga sin åsikt om nästan allt, men också kommer att spela strategernas roll, för härskarna är taktikerna, och folket är värderingsmännen! Tre makter är nu mycket bättre än en, eller hur? Och just dessa personer måste väljas på vanligt sätt för demokratin, dvs. genom *officiell omröstning* i hela landet, ändå inte på en dag (detta behövs inte), och troligen i ett *par* omgångar, vad måste tillåta röstning för *nära bekanta*! Tja, lite komplicerat, men korrekt.

11. Moralisk bild av politiker

Jag kommer vidare att uppta mig med moraliska frågor, och här kommer jag att tala om den moraliska bilden av politiker, vilket lämnar mycket att önska, för att dessa personer arbetar för sin egen fördel och gynnas av posten, och massorna gillar inte detta. Titta nu här, det är tydligt att alla måste bry sig om de andra, men nästan ingen gör det, för så är livet, och varje härskare vill göra det så att han blir rikare, inte fattigare, men när folket ser detta är de inte särskilt entusiastiska över att bete sig bra, och när demokratin ger dem möjlighet att protestera, gör de precis detta (hur det ofta händer i Bulgarien under de senaste par åren), så att beteenden hos politiker och deras merkantilisering *hindrar* effektiviteten i själva härskandet. Och om vi får de tre föreslagna av Jotata — det är jag, folk, applåderar mig — Kamrar i Parlamentet, kommer det inte att vara så svårt att införa en viss *måttlig* betalning, vad betyder något runt den *genomsnittliga månadslönen*, som vanligtvis är 2 och 1/3 minimala månadslöner (MML)! Vad betyder, i två ord, att politikerna måste, äntligen, skulle jag säga, leva som *präster* och vara ett gott exempel för de andra, inte tvärtom.

Och varför tror jag att detta är möjligt? Ah, för Vises Kammaren, där den faktiska omröstningen utförs, är fylld med strateger, och de styr inte, blir inga ministrar, etc., för dem kommer detta att vara ett slags reklam, de kommer att känna sig ganska nöjda med 2 MML (och skulle stanna där också utan pengar); sedan består Folkets Kammaren av vanliga personer, som kommer att känna sig glada över att vara där en tid (de skulle ens komma att betala något, om det behövs); och Härskarnas Kammaren, ja, personerna där kommer *inte* att vara riktigt glada att arbeta nästan utan pengar (för sådant ansvarsfullt och vanligtvis högt betalt arbete), men i jämförelse med de andra kamrarna kommer de att anpassa sig till situationen (och kommer också att ta detta arbete som en slags reklam). Detta betyder dock inte att dessa personer kommer att bo där riktigt fattiga och spendera sina egna pengar, nej, eftersom de måste få gratis många ytterligare saker som fransfördelar, till exempel: äta, kläder, personbil, medicinsk vård, utbildning, vistelse i vilahem, och så vidare, och detta också för deras familjemedlemmar, bara inte som äkta pengar, som kan sparas, och med vilken senare kan utövas makt.

12. Kvinnlig regering

Man kan säga att demokratin är ett slags kvinnlig regering, naturligtvis inte i direkt mening, utan som svagt, emotionellt, inkompetent, ineffektivt, ibland skandalöst, förföriskt, och så vidare. Och det är verkligen så, och av den anledningen ersätts demokratin ofta med något starkt centraliserat härskande (tyranni i Gamla Grekland, eller kommunistisk, resp. fascistisk diktatur), eller folket väljer åtminstone en politisk figur med järnhand, eller en aristokrat. Jag kan också tillägga att det möjliggör en enkel *inkludering av främmande element*, som: presidentinstitution, parlament med flera kammare, utomparlamentariska protester, vaktmästaregningar, rundabordsdiskussioner, och andra — ja, en hora sover med alla som betalar bra, eller hur? Allt detta kan ibland vara användbart, och jag själv föreslår några nya element av demokrati, men du vet att könen är *två*, bara en räcker inte, och av denna anledning är denna form av härskande, liksom den andra (säg diktaturen), inte kapabel att fungera helt ensam; eller så måste vi bygga någon hermafroditisk struktur av regeringen; eller måste också förvänta dig förändringar i tiden.

Hur som helst, demokratins feminina natur kan förklara många av dess fenomen. Till exempel är det bra främst för *förändring*, inte för långvarigt stabilt regering, och sådana är kvinnorna, de vill ha olika män (medan de senare lättare är vana vid en och samma kvinna); det är ett regering *utan* ett konstant mål och fungerar bra då och det, där inte finns något viktigt mål, bara att ha ett intressant liv, och

jag kan berätta från min egen erfarenhet att för en kvinna är viktigt inte så mycket vad finns det för att äta, men hur ... bordet *täcks*, bokstavligen, vad är *duken*; då är det viktiga för demokratin hur man lever *i detta ögonblick*, inte huruvida ett visst parti är bra eller dåligt, men bara för idag, den strävar inte efter något tusenårigt *Reich*-rik av ljus som paradiset, eller till en strålande kommunistisk framtid, och kvinnorna lever också i det nuvarande ögonblicket; och så vidare. Demokratin *förlitar sig* på *irrationalitet* hos det styrande organet och omöjligheten att hitta den bästa politiker eller parti, och förändrar dem helt enkelt; det har *inte* heller någon *moral* (varför detta?) och gillar allt som händer, så länge det demokratiska spelet fortsätter! Men som ett resultat av detta skapar den en utmärkt fungerande ... *perpetuum mobile*, den *förnyar sig på platsen*, vad varje kvinna också gör, bildligt sett, när hon föder nya människor.

13. Andra ögonblicket

När jag redan har skrivit mina planerade dussin poäng betyder det att det är dags att avsluta detta material. Jag kommer att betona här några ögonblick, över vilka jag som har hoppat, men som är viktiga, så att jag kan skämmas även i ... andra världen, om jag har glömt att klargöra dem! Det enda är att nuförtiden, på datorns tid, kan alla officiella omröstningar utföras på ett *öppet sätt*, därför måste de utföras på detta sätt! Detta får inte vara svårt att utföra — eftersom förra seklet erhålls pengar från maskiner och inga kardinalfel har resulterat frändetta —, med användning av lösenord, och inte på en dag, vad som måste göra det möjligt att göra all möjlig statistik, vad, om du frågar mig, är mycket viktigt. Mer än detta, kommer på detta sätt att bli möjligt att genomföra val även i några *omgångar*, vad gör det möjligt för oss att förverkliga det iterativa valet, som är det *enda* möjliga valet nedanifrån, som har använts sedan århundraden.

Vidare, måste den hemliga omröstningen endast utföras i små grupper, där man kan vara rädd för att öppet uttrycka sin röst. Också alla parlamentsledamöter, som personer som är ansvariga för hela landet, måste också väljas exakt i *hela* landet, inte i regioner, där de i många fall inte kan väljas, men i hela landet kan rösterna räcka. Och om det genomförs omröstning för partier är namnen på de konkreta personerna inte viktiga, varje parti kan och måste göra och publicera en ordnad lista med namnen på sina kandidater före valet. Och också — jag tror att detta är mycket viktigt — det måste besvaras många och ofta gjort *frågeformulär* från massorna, låt oss säga, ungefär ett dussin frågor varje månad; de får inte vara tvångsmässiga för regeringen, men detta är mycket viktig information; och detta måste göras av en *enda* central instans, inte av olika media eller företag, och även med hjälp av lösenord.

Det kan också röstas för ett *par makter*, låt oss säga 5 (där ordningen i valet kan vara av betydelse eller inte). Eller så kan man inte bara rösta "för" utan också "emot", och detta kommer att ge en helt annan syn på den politiska scenen. Eller det kan finnas några *faser* av styrka, där de enklaste är *två perioder*, av diktaturen och demokratin, men planerade i *förväg*, för att inte komma till dem via revolutioner. Och andra varianter; hur jag redan har antytt, demokratin erbjuder många möjligheter, det är *i princip* inte dåligt, men tyvärr är folket fortfarande ... tillräckligt dumt, och på grund av detta är hon inte tillräckligt bra!

Ah, jag måste säga något också om *protesterna*, för också här görs allt i strid med det nödvändiga, inte på rätt sätt. Jag menar att människor vill uttrycka sina åsikter, och de måste ha denna möjlighet, men ändå inte hindra det normala sättet att leva, men de gör precis detta, och hittar bara arbete för poliserna att stå mellan demonstranterna och förbipasserande. Det rätta beslutet är att tillåta alla protester på *speciella platser*, och för detta ändamål kan man använda *arenorna*, där allt kan filmas från olika sidor och senare visas där det behövs, men också i realtid på stora skärmar framför de viktiga institutionerna. Detta är uppenbar distansering, som lätt kan förverkligas idag, men jag tror att det görs ingenstans. Det måste också göras ansträngningar för att *inte komma till* sådana protester, där det måste finnas någon kommission och alla, som vill uttrycka sin åsikt, måste få komma före den och göra detta, sedan måste åsikterna klassificeras och vissa beslut måste fattas, men åtminstone dessa åsikter måste *förvaras* någonstans, och göras tillgängliga för alla intresserade (inte hur den bulgarisk officiell allmänhet behandlar din unika Jotata, på ett helt barbariskt sätt). Det måste också finnas en viss möjlighet att få tillgång för vissa nya partier eller grupper av människor (låt oss säga: fredsrörelse, eller arbetslösa intellektuella, eller ensamstående mödrar med barn, etc.) till någon hjälpkammare, innan de börjar protestera.

14. Fördelar och nackdelar

Ah, jag vill rikta din uppmärksamhet här till detta ögonblick, att en viktig egenskap för varje sak, eller form av härskande här, är effekten i *framtiden*, till vad det leder. Ja, men om vi börjar från dialektiken förvandlas (nästan) varje sak till dess ... *motsatta*, och detta innebär att om något tas för *dåligt*, kan detta senare leda till något *bra*, och vice versa (där det sista är som om förnekas av ingen — ta ordspråket att vägen till *helvetet* är stenlagd av *goda* föresatser)! Har du förstått det här? Tja, det betyder att ur detta perspektiv är det centraliserade regeringen bättre, eftersom det leder till demokrati, men det senare leder till stark makt, och är därför värre! Och detta

läggs till uppfattningen att det centraliserade regeringen har en *moralisk ursäkt*, det syftar till något, medan demokratin syftar till ingenting, och det är därför jag spottar så hårt på demokratin.

Detta förnekande av sin egen kvintessens kan också uppmärksammas av partierna eller pengarna eller samlag (eller ... kunskapen), där till exempel: alla partiella intressen motsäger varandra och leder till en enda parti, vad betyder ingen verklig parti, eller mycket pengar leder till svag och senare till inget intresse för pengar, eller samlag förnekar sig också i slutet (eller mycket kunskap — hur det är med din Jotata — leder till förnekande av ytterligare kunskap — för att det kommer någon gång när ... universum börjar *krympa*, och sedan kommer det att visa sig att allt var för ingenting och igen ingenting, medan t.ex. de enklaste nöjen i livet ser mer tillfredsställande ut). Ja, det är så, men det här är filosofiska observationer, så att det är bättre att inte gräva djupt i dem, jag ville bara visa er att varje medalj har två sidor, och demokratin har visat sig i många länder inte lika bättre, utan direkt som värre, och på grund av detta är det nödvändigt att vara mer uppmärksam på dessa saker.

Men att ägna mer uppmärksamhet innebär att göra kompromisser, det är så, men vi gillar inte detta mycket, vi vill reagera på ett totalt sätt. Och verkligen, om vi kastar en blick på dagens demokrati och det från före ett sekel (låt oss säga 1910), måste det vara tydligt att vi inte har förändrat något i den västerländska demokratiska modellen, men istället för detta har vi haft två Världskrig, har uppfunnit den radikalt annorlunda folkets demokrati, och har den också helt kasserad, men har ändå kommit till ingen kompromiss. Men om vi inte vill göra kompromisser, så händer det helt enkelt mycket *blodsutgjutelse*, detta är vårt alternativ. Folket lever numera rikligt (som en följd av vårt *icke*-naturliga: mat, dryck, kläder, hem, etc.), de kommer antagligen inte komma till nya krig av ekonomiska skäl (även om detta inte kan garanteras), men de kan komma till detta för *moraliska*, och om inte exakt till krig, kanske till självmordsbombare (för att påminna dig om en *Laden*-"pojke"). Så att denna jävla demokrati kan vara lögner och bedrägerier, men detta är inte så viktigt, viktigare är att den kan förändras, och på grund av detta ger jag här mina olika förslag. Men, som sagt, beror det på graden av dumhet hos vanliga människor.

15. Avslutande anmärkningar

I slutet av denna uppsats vill jag klargöra för dig att jag har skrivit den för *andra* människor, för hela *världen*, eftersom jag redan har fyllt 70 år och publicerar anonymt, inte har några speciella önskningar mer, behöver inga pengar eller berömmelse, och den eländiga pensionen som jag får räcker för mig; om jag dessutom kan spotta på

bulgarisk barbaritet, känner jag mig nästan glad! Och jag kan också *uthärda* denna dumma demokrati, för den intelligenta personen accepterar *alla* former av regering, av den enkla anledningen att den är bättre än anarkin. Det som stör mig är att folket runt omkring ser på det demokratiska regeringen som en nästa typ av *affär*, där allt är bedrägeri, men man kan inte göra någonting, sådant är livet, medan detta för mig faller inom det *sociala området* och därför måste det tillämpas andra kriterier, som *kärlek till nästa*, mänskligheten, religiös känsla, bekymmer, någon form av ... sanitära, eller prästerliga, arbete! Tja, det här kan tyckas för många av er lite utopiskt, men jag gillar utopierna för att de är logiska, och i slutändan är det jag, jag bryr mig om andra människor.

OK, jag kommer att avsluta detta mitt kapitalarbete (även om *alla* mina verk är kapital och grundläggande), jag har redan skärpt min speciella penna för den sista punkten — det är bara min vana — och kommer säkert att göra detta, vara tyst, men innan detta vill jag vända mig till *mina* potentiella läsare. Så mina läsare, jag ber om ursäkt, men du kommer definitivt att vara ... dum, detta är att förvänta sig, åtminstone 90 procent av människorna är bara dumma, men jag hoppas att du vet detta! För, hur det är känt från de antika grekerna, finns det dumma människor som vet att de är dumma, och det här är ... bra, för de är giriga att lära sig något mer, för att veta mer, är de inte särskilt nöjda med det de redan vet, och det finns sådana människor som är så dumma att de inte märker detta (bara inte kan märka detta), men på grund av detta är de mycket glada. Så att om du är i kategorin av dem, som vet att de inte vet något, då skulle du kasta dig som hungriga små fåglar på de visdomskorn som jag, Jotata-Atatoj, har sått åt dig! Jag hoppas att ni är sådana läsare, och kommer att sluka *alla* mina arbeten snabbt, och detta är ett korrekt beteende.

För, titta här, jag kanske tänker utopier, men de är vackra utopier, jag drömmer om att *politiken* kan höjas så högt, att den *kommer att stå i ett sådant förhållande till kapitalismen, i vilken den kära Gud står till hela den materiella världen!* Detta innebär att politiken ska vara gudomlig, bör innehålla vackra *idéer*, bör *koppla* samman allt, så att den obehagliga och bristfälliga kapitalismen kommer att lysa som förnyad! Även om detta är omöjligt att inse, det ser så bra ut, det är värt att prova! Och här är den sista punkten.

Juni 2021

[Closing remark: Hmm, in this way I have become in some small degree *acquainted* also with this language, and have come to my

conclusions. And which are they, ah? Well, the most important conclusion here is that *all* languages are *bad*, except one! I will not play hide and seek with you, this one and only good language is ... my Bulgarian one! This is not a new topic for me, but now I have gathered more detailed proofs. All this thanks to the misunderstood democracy, and myself existing thanks to the barbarian reaction of our whole official publicity (which has led to my birth under this pseudonym)! And have in mind that I am comparing practically all Slavonic, and Teutonic, and Latin languages, or all *contemporary* ones, so that my conclusions are entirely justified. And mark also this, that Bulgaria is the unquestionable (outside of its borders) *barbarous* nation in the civilized part of the word, and that our Bulgarian language is the best and simplest of all other civilized and contemporary languages, and these two facts simply *cannot* be occasional, they must be somehow related! So that at the end of this my democratic *epopee* I may with clear conscience exclaim: *Long live Bulgarian language!* and *Down with the democracy!* Amen!]

— — — — —

Сконвертировано и опубликовано на <http://SamoLit.com/>

Сконвертировано и опубликовано на <https://SamoLit.com/>